

бѣхъ въ канарж-тѣ Риммонъ, и пови-
 14 хъ гы съ миръ. И въриж ся Веніаминъ
 въ онова врѣме: и дадохъ имъ жены-тѣ,
 които бѣхъ оставили живы отъ жены-тѣ
 на Іависъ Галаадскій: но и така не имъ
 15 стигнѣхъ. И ^исмилихъ ся людіе-тѣ за Ве-
 ніамина, защото Господь направи про-
 ломъ въ Израилевы-тѣ племена.
 16 Тогазъ рекохъ старѣйшины-тѣ на съ-
 браніе-то: Що да направимъ за жены за
 останжлы-тѣ? понеже погынѣхъ жены-
 17 тѣ отъ Веніамина. И рекохъ: *Трѣбува да*
остане наслѣдіе-то на уцѣлѣлы-тѣ отъ Ве-
 ніамина, за да не исчезне *едно* племе отъ
 18 Израіля. Но ный не можемъ да имъ да-
 демъ жены отъ дѣщери-тѣ си: "защото
 Израилеви-тѣ сынове ся заклѣхъ и гово-
 рихъ: Проклѣтъ който даде женѣ на
 Веніамина.
 19 Тогазъ рекохъ: Ето, всякъ годинѣ
става празникъ Господу въ Сило, кой-
 то е къмъ съверъ на Веѡиль, къмъ исто-
 токъ на пѣтъ-тѣ що възлиза отъ Веѡиль
 20 въ Сихемъ, и къмъ югъ на Левонахъ. И
 тѣй заповѣдахъ на Веніаминовы-тѣ сы-

нове, и рекохъ: Идѣте та направѣте за-
 21 саджъ въ лозія-та: И гледайте, и ето, ако
 дѣщери-тѣ на Сило излѣзѣтъ "да игра-
 ѣтъ въ ликове, тогазъ излѣзте изъ лозія-
 та, та си грабѣте всякой за себе си же-
 нѣхъ отъ дѣщери-тѣ на Сило, и идѣте въ
 22 земѣхъ-тѣ на Веніамина. И когато бащи-
 тѣ имъ или братія-та имъ дойдѣтъ при
 насъ за да ся оплачѣтъ, ный ще имъ ре-
 чемъ: Сторѣте съ тѣхъ милость заради
 насъ, понеже въ бой-тѣ не задържахмы
 женѣхъ за всякого: а вы сега не сте имъ
 23 дали че да сте повинни. И направихъ та-
 ка Веніаминови-тѣ сынове, и зѣхъ жены
 споредъ число-то си отъ играющы-тѣ въ
 ликове, които грабнѣхъ; и търгнихъ си,
 и върихъ ся въ наслѣдіе-то си, и "съ-
 градихъ градове-тѣ, и населихъ ся въ
 24 тѣхъ. И въ онова врѣме търгнихъ отъ
 тамъ Израилеви-тѣ сынове, всякой въ пле-
 ме-то си и въ родъ-тѣ си; и излѣзохъ
 25 отъ тамъ, всякой въ наслѣдіе-то си. "Въ
 онѣзи дни нѣмаше царь въ Израиль: "вся
 кой правѣше що му ся виждаше угодно.

РУОБ.

ГЛАВА 1.

1 И въ дни-тѣ "въ които сѣди-тѣ сѣдѣ-
 хъ, "станѣхъ гладъ въ земѣхъ-тѣ. И отиде
 единъ человекъ "отъ Виѡелемъ Іудинъ да
 пришелствува въ Моавскѣхъ-тѣ земѣхъ, той
 2 и женѣхъ му, и двама-та му сынове. А име-
 то на человека бѣше Елимелехъ, и име-
 то на жена му Ноѡминъ, и име-то на два-
 ма-та му сынове Маалонъ и Хелеонъ: "тѣ
 бѣхъхъ Ефраѡци отъ Виѡелемъ Іудинъ. И
 дойдохъ "въ Моавскѣхъ-тѣ земѣхъ, и живѣ-
 ехъ тамъ.
 3 И умръ Елимелехъ мѣжъ-тѣ на Ноѡ-
 минъ: и останѣхъ тя и двама-та ѣ сынове.
 4 И тѣ си зѣхъхъ жены Моавкы: име-то на
 еднѣхъ-тѣ, Орѣа, а име-то на другѣхъ-тѣ,
 Руѡбъ: и живѣхъхъ тамъ до десетъ години.
 5 И умръхъхъ и двама-та, Маалонъ и Хеле-
 онъ: и лиши ся жена-та отъ двама-та си
 6 сынове, и отъ мѣжѣхъ си. Тогазъ станѣхъ тя

съсъ снѣхы-тѣ си, и ся върихъ отъ Моав-
 скѣхъ-тѣ земѣхъ: защото чу въ Моавскѣхъ-
 тѣ земѣхъ, че "посѣти Господь людіе-тѣ
 7 си, и "даде имъ хлѣбъ. И излѣзе отъ
 мѣсто-то дѣто бѣше тя, и двѣ-тѣ ѣ снѣ-
 хы съ неѣхъ, и върѣхъхъ въ пѣтъ-тѣ да ся
 8 върихѣтъ въ Іудинѣхъ-тѣ земѣхъ. И рече Ноѡ-
 минъ на двѣ-тѣ си снѣхы: "Идѣте, въри-
 нѣте ся всяка въ домъ-тѣ на майкѣхъ си.
 "Господь да стори съ васъ милость, как-
 то вы сторихте "съ умрълы-тѣ, и съ мене.
 9 Господь да ви даде "да намѣрите успоко-
 еніе, всяка въ домъ-тѣ на мѣжѣхъ си. И
 цѣлова гы: а тѣ възвышихъ гласъ-тѣ си,
 10 та плакахъ. И рекохъ ѣ: Не; но съ те-
 бе ще ся вънемъ при твои-тѣ людіе.
 11 И рече Ноѡминъ: Въриѣте ся, дѣщери
 мои; защо да дойдете съ мене? имамъ
 ли още сынове въ утробѣхъ-тѣхъ си, "за да
 12 ви станѣтъ мѣжѣхъ? Въриѣте ся, дѣщери
 мои, идѣте си; защото остарѣхъ и не

ѣ Ст. 6.

к Ст. 1. Гл. 11; 35.

л Вижъ Исх. 15; 20. Гл. 11;

34. 1 Цар. 18; 6. Іер. 31; 13.

м Вижъ Гл. 20; 48.

н Гл. 17; 6. 18; г. 19; 1.

о Втор. 12; 8. Гл. 17; 6.

—

а Сжд. 2; 16.

б Вижъ Быт. 12; 10. 26; 1.

4 Цар. 8; 1.

в Сжд. 17; 8.

з Вижъ Быт. 35; 19.

д Сжд. 3; 30.

е Исх. 4; 31. Лук. 1; 68.

ж Исх. 132; 15. Мат. 6; 11.

з Вижъ Исх. Нав. 24; 15.

и 2 Тим. 1; 16, 17, 18.

і Ст. 5. Гл. 2; 20.

к Гл. 3; 1.

л Быт. 38; 11. Втор. 25; 5.